

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/439/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

26/2015. számú (II. 26.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) szám alatti lakos) panaszos¹ panaszát a 2015. február 26-án megtartott zárt ülésén meghozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést fogantató szerv vezetőjéhez

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2014. július 10-én, a Testület Panaszirodáján terjesztette elő panaszbeadványát, a vele szemben 2014. július 8-án fogantató rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2014. július 8-án a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (továbbiakban: NAV) helyszíni szemlét tartott az ingatlanában. A panaszos kihívta a rendőröket, mivel kiderült, hogy egy idegen személy beengedte a hivatalos személyeket, akik a helyszíni szemlét végezték, amíg a panaszos nem ért oda. A panaszos telefonon egyeztetett a NAV-val arról, hogy már úton van, és hogy rendőrt hív a helyszínre. A rendőr már korábban megjelent, miközben a panaszos kifejezetten kérte, hogy várják meg a kikerkezéssel. A rendőr nem intézkedett, mivel véleménye szerint „nem volt szükség intézkedésre”.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság (továbbiakban: BRFK) * kerületi Rendőrkapitányságon is azt mondták a panaszosnak, hogy a rendőrnek nem kellett intézkednie, illetve a kapitányság

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

egy jogásza azt mondta a panaszosnak, hogy a rendőröknek csak közérdek miatt kell eljárniuk. A járőrök vezetője azt mondta a panaszosnak, hogy túrni kötelek, hogy a lakásába bemenjenek, mivel nem 100 %-os tulajdonos. A panaszos szerint ez az állítás abszurd.

A panaszos a 112-re tette a bejelentést. A NAV-osok értesítették az eljárás közben a panaszost, hogy valaki beengedte őket, ezért hívta a rendőrséget. Amikor a panaszos odaért, akkor a NAV-osok már kijöttek a lépcsőházból és akkor futottak össze, de aki beengedte őket már nem volt ott. A rendőr előbb ért oda, mint a panaszos, pedig a 112-n azt mondták neki, hogy majd egy időben érnek oda. Amire kiért a rendőr már eldöntötte, hogy nincs szükség intézkedésre. A helyszínre két rendőr érkezett ki.

Az egyik rendőr igazoltatta a panaszost. A rendőr egy kis noteszbe rögzítette a panaszos adatait, de amikor a panaszos kérte, hogy azt is írják le, hogy mi a probléma, erre a rendőr azt felelte, hogy azt nem kell leírni. A rendőr közölte vele, hogy nincs szükség intézkedésre. A panaszos szerint, hogy ha egy rendőr odamegy egy irányított helyszínre, akkor úgy gondolja a panaszos, hogy a helyszínen lévő idegen személyekről megkérdezte a rendőr, hogy kicsoda. A rendőr, ha őket igazoltatta, akkor a panaszos szerint ez már egy eljárás, amelynek a jelentésekben szerepelnie kell. Ezzel szemben a panaszosnak azt mondta a rendőr, hogy nem volt szükség intézkedésre, mert az eset a rendőr szerint nem áll fent.

A panaszos szerint az megdöbbenő, hogy „teljesen hülyének nézik az embert” és a rendőr a helyszínen, a panaszos távollétében dönti el, hogy nincs szükség intézkedésre.

A panaszos ezután bement a rendőrkapitányságra, a rendőrt is megvádolta, amikor a rendőrség rádöbben, hogy a rendőr ellen tett a panaszos feljelentést. A járőrök főnöke akart ekkor a panaszossal beszélni, amikor azt mondta a főnök, hogy ha „a feleségem odahív valakit kávéra, akkor azt én kötelek vagyok eltúrni”. A panaszos sérelmezi a rossz, szakszerűtlen tájékoztatást.

A panaszos elmondta, hogy okirat-hamisítás tárgyában is eljárás volt folyamatban, amikor azt mondta a kapitány, hogy várják meg az ügyészséget, noha első alkalommal bűncselekmény hiányában elutasították. Végülis maradt ez az álláspont.

A panaszos megkérdezte a járőrt, hogy miért nem intézkedtek, mert nem kis dologról van szó. A rendőr erre azt mondta, hogy „de különben is, most kérdeztem le az adatait a telefonból, és itt van, mutatja, hogy maga ellen több szabálysértési eljárás van folyamatban”. A panaszos erre azt reagálta, hogy „ennek mi köze az ügyhöz”. A panaszos feltételezése szerint az ügyeletes utasítására döntött így a járőr. A járőr azt mondta a panaszosnak, hogy menjen a bíróságra, mert ez magánügy, nem közügy.

A kapitányságon sem jártak el szakszerűen a panaszos szerint. A panaszos véleménye alapján a járőr csupán utasításra cselekedett így. A panaszos feltételezi, hogy igazoltatta az ott lévőket, de mivel NAV-osokról lehetett szó, ezért nem foglalkoztak az üggyel. A panaszos sérelmezi, hogy a NAV jelenléte nélkül folytatta le az illetékkiszabás alapját képező helyszíni ellenőrzést, amiért oda valaki – a tudta és engedélye nélkül – beengedte őket, és ebben a rendőrség nem akadályozta meg őket. A panaszos távollétében készítettek jegyzőkönyvet az eljárásról, amelyet a panaszossal aláírtak.

2) A panaszos beadványához mellékelte az esetről készített, saját kezű leírását.

A beadványban a panaszos meghatározta, hogy M. B. nevezetű személy, aki tulajdoni jogosultság hiányában, a panaszos (mint tulajdonos) engedélye nélkül, NAV hatósági eljárás kapcsán birtokháborítás, jogtalan lakásfoglalás alapos gyanúja alapján, a NAV eljárás során nem idézett személyként, bement a panaszos tulajdonát képező lakásba, saját kulccsal. A lakásban a NAV hivatalos eljárásában – a jegyzőkönyv tanúsága szerint – részt vett és aláírt úgy, hogy erre idézve nem volt, erre felhatalmazása nem volt, valamint a panaszos a NAV eljárásban korábban kifejezetten megtiltotta, hogy abban M. B. részt vegyen.

A panaszos kiemelte, hogy a NAV egyik végzésében a lakás tulajdonosaként a panaszos és M. Z., mint tulajdonosok vannak feltüntetve, így a panaszos az eljárásban úgy nyilatkozott, hogy semmilyen jogon nem járul ahhoz hozzá, hogy M. B. részt vegyen az eljárásban. Ezen írásbeli nyilatkozata ellenére a NAV ügyintézője mégis úgy folytatta le az eljárást, hogy ezt a panaszosi nyilatkozatot teljes mértékben figyelmen kívül hagyta, így M. B.-vel folytatta le az eljárást, aki nem tulajdonos, nincs felhatalmazva, valamint nem is rendelkezik azon iratokkal és dokumentumokkal, amelyek az eljárás lefolytatásához szükségesek. A panaszos véleménye szerint a NAV ügyintézője és társa eljárási bírsággal sújtandó cselekményt követett el, hiszen olyan nem illetékes személlyel folytatott le hivatalos szemlét, aki ezekkel a feltételekkel sem jogilag, sem egyéb módon nem rendelkezett és nem is rendelkezhetett. A panaszos állítása szerint az ügyintéző és társa a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 225. §-ába ütköző, szándékos hivatali visszaélés bűncselekményt követte el, amelynek kéri az alapos vizsgálatát. Emellett azt is kéri a panaszos, hogy mondják meg neki, hogy M. B. kitől kapott felhatalmazást, kitől kapta meg az ingatlan kulcsát és az ingatlan dokumentációját, valamint, hogy ezeket kinek adta vissza.

A panaszos beadványában elmondta, hogy M. Z.-nal hagyatéki eljárás keretében szerezték meg a szóban forgó ingatlan tulajdonjogát. A NAV vele szemben illeték lerovás tárgyában indított eljárást. A panaszos előadta, hogy az ingatlan három, korábbi tulajdonosa még birtokban van, és mivel nem adták át az új tulajdonosnak az ingatlan birtokbavételéhez szükséges kulcsot és iratokat, így a panaszos még nem kerülhetett az ingatlan birtokába. Erre tekintettel a panaszos véleménye szerint a NAV ezt a tényt nem vette figyelembe és ezáltal olyan személyekkel szemben folytatott le szemlét, akik egyébként nem is tulajdonosai az ingatlandnak. A panaszos ismét kifejezi azt az álláspontját, hogy a NAV részéről a helyszínen intézkedő két személy a Btk-ba ütköző hivatali visszaélés vétségét követte el, így erre figyelemmel szigorú vizsgálat lefolytatását kéri mind a NAV-tól, mind pedig az Országos Rendőr-főkapitányságtól (továbbiakban: ORFK). A panaszos véleménye szerint, mivel nem szerzett tulajdont, ezért nem is lehet őt vagyonszerzési illeték megfizetésére kötelezni. A panaszos így kéri a NAV helyszíni vizsgálatát érvénytelenségre hivatkozással megismételni a jogos tulajdonosok jelenlétében, annak bizonyításával, hogy az annak során felvett adatok megfelelnek a valóságnak.

A panaszos külön sérelmezi, hogy a helyszínen intézkedő rendőrök azt mondták, hogy „nem volt szükség intézkedésre” és ennek megfelelően nem intézkedtek. Ezt kéri az ORFK által kivizsgáltatni. A járőrök vezetője és a I* kerületi Rendőrkapitányság jogásza egybehangzóan arról tájékoztatta a panaszost, hogy nem volt szükség intézkedésre, mivel ez nem közérdekű dolog, márpedig a rendőröknek csak közérdekből van joga intézkedni és mivel ez magánérdek forduljon a panaszos a bírósághoz. A panaszos véleménye szerint a rendőrségről szóló 1994.

évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 1. § (2) bekezdése és az Rtv. 92. § alapján a rendőrségnek intézkednie kellett volna. Véleménye szerint nem meglepő az, hogy ha a rendőrök nem ismerik a saját feladatkörüket, de amit csináltak, az ellentétes volt az Rtv. vonatkozó rendelkezéseivel. A panaszos miután megtette feljelentését a rendőrségtől az Rtv-vel ellentétes tájékoztatást kapott, rosszul ítélték meg a tényállást, majd megfenyegették a panaszost azzal, hogy a 112-es telefonszámon valótlánul kért intézkedő rendőrt a helyszínre. Miután a panaszos kérte őket, hogy ezt foglalják írásba, arra már nem voltak hajlandók.

A panaszos elmondta, hogy a NAV helyszíni szemlét úgy folytatta le 11 óra és 14 óra között előzetes telefonon történő egyeztetés ellenére, annak ismeretében, hogy a panaszos úton van a helyszínre, hogy bementek a lakásba és a panaszos jelenlétét mellőzve folytattak le rá és testvéreire nézve jogkövetkezményekkel járó eljárást. Ezzel véleménye szerint a NAV eljárása hiteltelenné vált. A panaszos igazolni tudja, hogy a sérelmezett intézkedés napján, 10 óra 8 perckor hívta a NAV-ot telefonon, ahol azt a tájékoztatást kapta, hogy a kolléganőjük helyszíni szemlén van, így mobiltelefonon keresse a panaszos. Ezután 10 óra 45 perc körül hívta fel a NAV ügyintézőt. A telefonbeszélgetés során kérte tőle, hogy egy közelebbi, másik időpontot adjanak neki, mert három órán keresztül nem tud várakozni a bejárati ajtóban, mivel neki nincs kulcsa az ingatlanhoz. A NAV ügyintéző erre azt mondta, hogy 5 szemléje van még és nem tudja, hogy mikor fog végezni, de fél órával azelőtt, mielőtt végez értesíteni fogja a panaszost. A panaszos ezen kijelentés hatására várakozott, ami 10 óra 52 perckor megérkezett. Ebben közölte az ügyintéző, hogy fél órán belül legyen a panaszos a helyszínen. A panaszos erre közölte, hogy nem tud ilyen rövid idő alatt oda érné, de egy órán belül biztosan ott tud lenni. Az ügyintéző ezt elfogadta és azt mondta, hogy 12 óra 15 percig várakozik a panaszosra. Ennek tudatában elindult a helyszínre. Az ügyintéző azt is mondta, hogy az eljárást el fogják nélküle kezdeni. Erre a panaszos közölte a hölgygel, hogy akkor rendőrt fog hívni, amelyet 10 óra 54 perckor meg is tett, a 112-es telefonszámot hívta fel és kért rendőri intézkedést a szemlével érintett ingatlanra. Ezt követően a panaszos rohant a helyszínre, miközben azt a tájékoztatást kapta, hogy a rendőr csak akkor jelenik meg a helyszínen, hogy ha a panaszos is odaért. A panaszos folyton hangoztatta, hogy mindjárt ott lesz. A panaszos a helyszínre érkezve megdöbbenően tapasztalta, hogy az épület előtt állnak a NAV és a rendőrség emberei, akik közölték vele, hogy már lefolytatták az eljárást, aki pedig beengedte őket az elment. A panaszos megkérdezte, hogy ki volt az, aki beengedte őket, amire annyit közölték vele, hogy „azt nem mondhatják meg”. A panaszos ekkor megkérdezte a rendőröket, hogy ők mit csináltak és miért nem várták meg azt, hogy megérkezzen. A rendőrök azt mondták, hogy szerintük nem volt szükség intézkedésre és nem is intézkedtek. A panaszos felteszi a kérdést, hogy akkor miért nem mentek oda; miért nem igazoltatták az ott lévő személyeket; meggyőződtek arról a rendőrök, hogy milyen céllal tartózkodnak a lakásában. A panaszos véleménye szerint, amennyiben ezeket a rendőrök nem végezték el, akkor jogsértést követtek el, megszegték hivatali kötelességüket, hiszen nem intézkedtek.

3) A panaszos mellékelte a NAV észak-budapesti Adóigazgatósága 2014. június 11-én kelt végzését, amelyben 2014. július 8-án 11 óra és 14 óra között helyszíni szemle megtartását rendelték el.

Tekintettel arra, hogy a panaszügy szempontjából releváns információt a végzés nem tartalmaz, így annak teljes terjedelmű ismertetésétől a Testület eltekint.

4) A panaszos beadványához csatolt egy 2014. július 2-án, a NAV hivatalos helyiségében, a panaszos személyes megjelenéséről felvett jegyzőkönyvet.

Tekintettel arra, hogy a jegyzőkönyv a panaszügy szempontjából érdemi információt nem tartalmaz, így annak ismertetésétől a Testület eltekint.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a * kerületi Rendőrkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A kapitányságvezető a 2014. július 25-ei átiratában az alábbiakról tájékoztatta a Testületet.

A panasz alapján elvégzett kivizsgálás alapján megállapítást nyert, hogy a panaszos 2014. július 8-ai bejelentését a Tevékenység-Irányítási Központ (továbbiakban: TIK) tette, így annak pontos tartalmával kapcsolatban a parancsnok nem rendelkezik információval, így nem áll módjában felvilágosítást adni. A helyszínre küldött rendőröknek a TIK ügyelete azt mondta, hogy a bejelentő elmondása szerint azért kér rendőrt a lakáshoz, mert a lakásába az engedélye nélkül akarnak bemenni és azt el akarják foglalni.

Miután második alkalommal a TIK ügyelete felvette a bejelentővel (panaszossal) a kapcsolatot – közölte, hogy a rendőrök a hátsó parkolóban várják meg, amíg a panaszos a helyszínre érkezik, annak ellenére, hogy a TIK ügyelete és a rendőrök is úgy tudták, hogy a helyszínen van már a bejelentő. A parancsnok zárójelben jegyezte meg, hogy különben honnan is tudhatta volna a panaszos, hogy illetéktelen személyek foglalták el a lakását, ha még nincs is a helyszínen.

A panaszos azon állítása, amely szerint a rendőrök nem intézkedtek nem valós. Az intézkedő rendőrök a hatáskörükbe, illetékességükbe tartozó szükséges intézkedéseket a helyszínen megtették, továbbá a szükséges felvilágosítást, tájékoztatást a panaszos részére megadták. A parancsnok álláspontja szerint az intézkedő rendőrök a helyszínen jog- és szakszerűen jártak el.

A helyszínre kiérkező rendőrök azt tapasztalták, hogy a TIK által kapott küldésben szereplő címén három percen belül megjelenve, hogy a panaszos nincs a helyszínen, a lakásból a NAV beosztottjai és a lakás másik tulajdonosa, a panaszos testvérenek a lánya (M. B.) -, akit egyébként a panaszos testvére (M. Z.) meghatalmazott – kilépnek a lakásból. A rendőrök az EDR rádión keresztül visszajelentettek a TIK-nek, hogy nincs a helyszínen a panaszos, majd a TIK ügyelete miután felvette a bejelentővel a kapcsolatot azt mondta a panaszos, hogy várják őt meg a hátsó parkolóban. A panaszos kb. 10 perc várakozás után érkezett meg a helyszínre – az általa megjelölt parkolóban -, ahol a rendőrök és a NAV munkatársai várták őt.

A helyszínen a rendőrök arról tájékoztatták a panaszost, hogy nincs hatáskörük közreműködni polgári peres eljárásban, forduljon az illetékes bírósághoz. Továbbá felvilágosították, hogy a panaszos által követelt, NAV által felvett jegyzőkönyvet nem adhatják át a részére, csak azt, amelynek a tartalma a lakásról szól, amellyel a panaszos nem értett egyet, nem elégedett meg, ő azt akarta tudni, hogy a testvére kit hatalmazott meg, hogy az ügyben eljárjon, de erről nem kaphatott felvilágosítást a személyiségi jogok védelme miatt. Erről a helyszínen lévő NAV

munkatársai is felvilágosították őt, valamint közölték vele, hogy a jegyzőkönyv rá tartozó példányát postai úton kézbesíteni fogják a számára.

A helyszínen intézkedő rendőr igazoltatta M. B-t, M. L-t, valamint a NAV munkatársát. Mindhárom személy adatait feljegyezte és rögzítette jelentésében.

Az intézkedés napján a panaszos agresszív, támadó magatartást tanúsított, kioktatta a rendőrt, pökhendi, lekezelő stílusban beszélt a rendőrökkel, parancsolgatott nekik, mint például: „Majd akkor mennek el innen a helyszínről, ha én megengedem!”. A rendőrök tisztelettudó, udvarias, de határozott hangnemben beszéltek a panaszossal.

A BRFK IV. kerületi Rendőrkapitányságon, a szolgálatirányító parancsnok kíséretében dr. Sz. F. r. alezredes részéről, segítő szándékkal, példaként – hogy segítsen megérteni a panaszossal a lakásnál történtek jogszerűségét és szakszerűségét – hangzott el olyan kijelentés, hogy „ha a feleségem odahív valakit kávéra, akkor azt én köteles vagyok eltűrni”.

A kivizsgálás során továbbá megállapítást nyert, hogy a BRFK IV. kerületi Rendőrkapitányságon közölték a panaszossal, valamint felvilágosították a panaszost, hogy amíg nincs jogerős hagyatéki végzés – amelyet a panaszos maga fellebbezett meg – addig nem fog tudni érvényt szerezni az akaratának és addig a testvérével közös az örökölt lakás, illetve, hogy ügye hatáskör és illetékesség miatt a bíróságra tartozik.

A panaszos a BRFK IV. kerületi Rendőrkapitányságon azért jelent meg, hogy a testvére lányát, valamint a helyszínen jelenlévő NAV beosztottjai és a két intézkedő rendőr elleni feljelentését megtegye.

A fentiekre való tekintettel a parancsnok ismételt, nyomatékosan kifejezte, hogy a rendőrök jog- és szakszerűen jártak el az intézkedés során.

2) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátott egy 2014. július 24-én kelt feljegyzést, amely szerint a TIK Észak-Pestről kapott bejelentést, amely arról szólt, hogy ott várja őket a bejelentő (panaszos), mivel lakását illetéktelen személyek elfoglalták.

A továbbiakban a feljegyzés ismertetésétől jelen pont alatt a Testület eltekint, tekintettel arra, hogy az szó szerint megegyezik az előző pontban ismertetett parancsnoki kivizsgálásban közöltekkel, azon kívül új történeti tényállási elemet nem tartalmaz.

3) R. B. r. őrm. 2014. július 8-án készített jelentésében jelenti, hogy a fenti napon önkormányzati gépkocsizó járőrszolgálatának teljesítése során, 11 órakor az észak-pesti ügyeletes utasította, hogy jelenjen meg a tárgyban szereplő címen, mivel onnan bejelentést tett a panaszos, mivel a lakásába az ő engedélye nélkül be akarnak menni és azt el akarják foglalni.

Ezt követően r. őrm. megjelent a helyszínen, 11 óra 10 perckor. Őt M. B. fogadta, aki rendőri kérdésre elmondta, hogy a panaszosnak meg kellett volna jelennie a lakásnál, mivel a NAV megbízott emberei az ő kérésére a lakásnál megjelentek annak érdekében, hogy a lakás értékét megállapítsák. További rendőri kérdésre azt is elmondta, hogy az édesapja meghatalmazta őt,

hogy ma jelenjen meg a lakásnál, amíg a lakás értékének a megállapítása folyik. M. B. közölte a rendőrrel, hogy a mai napra beszélték meg, hogy találkoznak a lakásnál, azonban a panaszos nem jelent meg a meghatározott időpontban, majd amikor telefonon beszélt vele annyit mondott, hogy ha nélküle bemennek a lakásba, akkor rendőrt hív a helyszínre. Azt is elmondta, hogy a panaszos annyit mondott neki a telefonban, hogy később tud csak megjelenni a lakásnál, mivel egyéb dolga akadt. Ezt követően, mivel a NAV embereinek több címen is meg kellett aznap jelennie, így a panaszos jelenléte nélkül megkezdtek a lakás értékének a felmérését.

A rendőr ezután meghallgatta a NAV munkatársát (Sz. P. K.), aki kérdésére elmondta, hogy kb. egy hónappal ezelőtt levélben tájékoztatást kaptak az örökösök, hogy a mai napon fogják a lakás értékének felmérését végrehajtani, mivel a panaszos kérte a közreműködésüket ebben. Továbbá elmondta, hogy mivel a panaszos nem jelent meg a megbeszélt időpontban és nekik a mai napon még több címen is meg kell jelenniük, így a másik örökös lányával, akit édesapja meghatalmazott bementek a lakásba, hogy az értékét meg tudják állapítani, majd erről jegyzőkönyvet készítettek.

R. B. r. őrm. ezután tájékoztatta az észak-pesti ügyeletest a történetéről, aki tájékoztatta őt, hogy a bejelentő hamarosan a helyszínre érkezik. Ezután jelent meg a panaszos, mint bejelentő, aki közölte, hogy mivel a lakáshoz nincs kulcsa, intézkedjen a NAV és a rendőrség, hogy ő be tudjon jutni a lakásba. A panaszos továbbá elmondta, hogy jogtalanul tartja azt, hogy az engedélye nélkül idegen személyek (akiknek semmi közük a lakáshoz) bemennek és ott különböző dokumentációkat készítenek. A panaszos ezután „utasítást” adott a rendőrnek, hogy a NAV által elkészített jegyzőkönyvet vegye el és adja át részére. A rendőr ekkor tájékoztatta a panaszost arról, hogy ezt nem teheti meg, azonban ezt ő nem értette meg. Ezt követően közölte a panaszos a rendőrrel, hogy „maga itt most, hivatali visszaélést követ el, mert ez a dolog nem úgy működik, ahogy maga azt állítja, hanem ez úgy működik, ahogy én mondom.” Azt is közölte a rendőrrel, hogy „maga innen akkor fog elmenni, ha én azt mondom, illetve ha felvette az esettel kapcsolatos jegyzőkönyvet”.

R. B. r. őrm. ezt követően tájékoztatta a panaszost, hogy mivel ő a meghatározott időpontban nem jelent meg, a fenti lakásba a testvére meghatalmazásából a lánya ment be, hogy a NAV munkatársai a lakás értékét meg tudják határozni. Ezt követően a panaszos a NAV munkatársaival flegma hangnemben beszélt, majd tőlük az általuk megírt jegyzőkönyvet követelte. Ezt követően a NAV munkatársai közölték vele, hogy személyes adatokat ők nem adhatnak ki, azonban a lakás értékéről készített jegyzőkönyvet megtekintheti. A panaszos azonban ezt a jegyzőkönyvet nem tekintette meg, hanem szintén flegma hangnemben követelőzött, hogy miért csak a lakás értéke van felbecsülve és a lakásban található ingóságok miért nem. A NAV kollégái közölték vele, hogy az ő feladatuk a lakás értéknek a megállapítására terjed ki, az abban lévő ingóságokra nem.

R. B. r. őrm. meg kívánja jegyezni, hogy ezt követően a panaszos arckifejezéséről azt lehetett leolvasni, hogy az elmondottakat megértette, de egy levegővételnél idő elteltével agresszív lett, majd közölte r. őrm.-rel, hogy mindenkit feljelent. A NAV munkatársai azért, mivel bementek a lakásába, a rendőrt és kollégáját (D. É. r. ftorm.) azért, mert nem vettek fel a helyszínen jegyzőkönyvet, továbbá, mivel nem az ő igényeinek megfelelően hajtották végre az intézkedést.

Ezt követően a rendőr tájékoztatta a panaszost arról, hogy a feljelentését megteheti a Budapest, XIII. kerület Teve utca 4-6. szám alatt, azonban a panaszos közölte, hogy „maga ne okozkodjon a IV. kerületi Rendőrkapitányság itt van a közelben, oda fogok menni”. A rendőr arról is tájékoztatta a panaszost, hogy vélt vagy valós sérelmeit polgári peres úton érvényesítheti a NAV-val, akár a testvérével szemben.

A rendőr a helyszínen történetet jelentette az észak-pesti TIK-nek, és az engedélyével 11 óra 40 perckor távozott a helyszínről.

A fenti személyeket, a rendelkezésre álló körözési rendszerben ellenőrizte, amelyben nem szerepeltek. Emellett tájékoztatta őket arról, hogy a rendőri intézkedéssel szemben 30 napon belül panasszal élhetnek, valamint a Testületnél erre 20 nap áll rendelkezésükre.

Az intézkedés során jelen volt D. É. r. ftörm. is.

4) A rendőrség csatolta a 2014. július 11-én kelt, feljelentés áttételéről szóló határozatot, amely szerint a Btk. 305. § a) pontjába ütköző és aszerint minősülő hivatali kötelesség megszegésével elkövetett hivatali visszaélés büntettének megalapozott gyanúja miatt, ismeretlen tettes ellen, 2014. július 8-án, a panaszos által tett feljelentést hatáskörhiány miatt, a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 172. § (2) és (3) bekezdései alapján – figyelemmel a Be. 29. § e) pontjára – az eljárás lefolytatására illetékes hatósághoz, a Budapesti Nyomozó Ügyészséghez teszik át.

Az indokolás szerint a rendelkezésre álló adatok alapján a panaszos feljelentést tett M. B., a NAV képviselői, valamint a BRFK IV. kerületi Rendőrkapitánysága állományába tartozó rendőrök ellen, mivel 2014. július 8-án a NAV munkatársai úgy folytattak szemlét a panaszos lakásában, hogy a tulajdonosok (a panaszos és testvére) nem voltak jelen. A feljelentő ennek ismeretében rendőri intézkedést kért, amely során az intézkedő rendőrök az ő beleegyezése és jelenléte nélkül bementek a panaszos tulajdonában álló lakásába, majd a panaszos helyszínre érkezésekor azt a tájékoztatást kapta az intézkedő rendőröktől, hogy további intézkedésre nincs szükség, mivel a NAV intézkedésénél jelen volt a panaszos tulajdonostársának a lánya, meghatalmazás alapján.

Tekintettel arra, hogy a panaszos feljelentését a Be. 29. § e) pontjában meghatározott személyek ellen tette, az eljárás lefolytatására a Budapesti Nyomozó Ügyészség rendelkezik hatáskörrel.

5) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a feljelentésről felvett jegyzőkönyvet, amely szerint a panaszos, mint feljelentő 2014. július 28-án jelent meg a IV. kerületi Rendőrkapitányságon és tett feljelentést 13 óra 2 perc és 13 óra 51 perc között.

Tekintettel arra, hogy a feljelentésben új történeti tényállási elem nem szerepel, így annak teljes terjedelmű ismertetésétől a Testület eltekint. Ami releváns elem az az, hogy a panaszos kifejezte, hogy a szemléről tudomása volt, arról őt, írásban korábban értesítette a NAV.

6) Az intézkedés leírása kivonat szerint D. É. r. ftörm. és R. B. r. örm. 2014. július 8-án 11 óra 10 perckor jelent meg a panaszos lakásánál, ahol az alábbi személyeket ellenőrizték: M. B. és a panaszos. Mindkét személyt igazoltatták.

7) A Budapesti Rendőr-főkapitányság (továbbiakban: BRFK) TIK főosztályvezetője 2014. július 25-én külön megválaszolta a Testület által feltett kérdéseket.

2014. július 8-án, 11 óra 3 perckor a panaszos bemutatkozását követően a 112-es segélyhívó rendszeren keresztül tett bejelentést, amelyről a hívásfogadó operátor az alábbiakat rögzítette. A panaszos a fentebbi napon 10 óra 54 perckor, segélyhívás (112) útján tett bejelentést a BRFK ügyeletére, amely szerint az általa megjelölt címen jogtalan lakásfoglalást szeretne bejelenteni. A NAV és a tulajdonosok kint vannak. Többet nem volt hajlandó elmondani. A panaszos elmondta, hogy milyen telefonszámon lehet elérni és azt is megmondta, hogy helyileg hol lehet őt megtalálni (még azt is megmondta, hogy melyik nevet kell megcsengetni a kaputelefonon).

Az eset adataihoz tartozó hangfájl tartalma lényegében megegyezik az operátor által rögzített szöveggel. A beszélgetés során a panaszos felfokozott idegállapotban a hívásfogadó szavába vágva kommunikált. Az operátor több esetben kísérletet tett a körülmények tisztázására, azonban a bejelentő a válaszadást elutasította, ragaszkodott a rendőrök kiküldéséhez.

A bejelentés alapján B. H. r. ftörm. a BRFK TIK irányítója július 8-án, 11 óra 3 perckor a helyszínre irányított egy rendőri egységet, akik 11 óra 10 perckor értek a helyszínre. Az intézkedésüket 11 óra 47 perckor fejezték be. A TIK a járőrök visszajelzését rögzítette az esetlapon: „Újpest 12 jelenti, hogy ez egy polgári peres ügy, folyik a hagyatéki tárgyalás, a bejelentőnek nem tetszik, hogy megállapították a háznak az értékét, amit ő a testvérével közösen örökölt, a bejelentő nem fogadta el a megállapított összeget, most azért van kint a NAV, hogy ismét felbecsüljék a lakás értékét, a bejelentő részére a jogi felvilágosítást megadták, a történekről jelentés készül”.

A panaszos a bejelentésében nem kérte, hogy várják meg. A rögzített hanganyagon a hívásfogadó operátor a cím pontosítását követően kérdést intézett a bejelentőhöz: „És ön hol lesz?”, amelyre a panaszos „Ugyanott!” választ adta. A hanganyagon az is hallható, amikor a panaszos elmondja, keressék a helyszínen, lényegében arra utal, hogy ő már a helyszínen van.

A főosztályvezető arról is tájékoztatta a Testületet, hogy 2014. május 19-től az ország területéről érkező segélyhívásokat a miskolci és szombathelyi Hívásfogadó Központok (továbbiakban: HÍK) fogadják. Az operátorok munkavállalók, akik az Országos Rendőr-főkapitányság (továbbiakban: ORFK) Ügyeleti Főosztályának állományába tartoznak. Az általuk kezelt – intézkedést igénylő – bejelentésekről eset adatlapot rögzítenek, amelyet előhanggal, vagy csatolt hangfájllal a területileg illetékes megyei, vagy fővárosi TIK-be kapcsolják, ahol a további feldolgozást már rendőrök végzik. A panaszos a bejelentését a HÍK rendszeren keresztül tette meg, így nem rendőrrel, hanem az egyik operátorral beszélt.

A főosztályvezető megjegyezte, hogy a panaszos 2014 áprilisában már nyújtott be panaszt a Testülethez. Álláspontja szerint egy nehezen értelmezhető örökösödési kérdés áll a háttérben, az ügy ellentmondásainak a feloldása nem a rendőrség feladata.

8) A rendőrség csatolta az esetről készült esetlapot, amelyből kiderül, hogy a panaszos 2014. július 8-án 10 óra 54 perckor segélyhívás (112) útján tett bejelentést. Az általa megadott címen jogtalan lakásfoglalást szeretett volna bejelenteni. A rendőri egységet 11 óra 3 perc 48 másodperckor küldték ki a bejelentés helyszínére, 11 óra 10 perc 30 másodperckor érték ki a járőrök, akik 11 óra 47 perckor fejezték be az intézkedést. Az adatlap tartalmazza az előző pontban már szó szerint ismertetett jelentést, amelyet az intézkedő rendőrök egyike a TIK felé tett meg, mielőtt befejezték volna az intézkedésüket.

9) A rendőrség mellékelte a panaszos által tett bejelentésről készült hangfelvételt (2 perc 29 másodperc).

Operátor: Jó napot kívánok! Miben segíthetek?

Panaszos: Jó napot kívánok, ... vagyok, a IV. kerületi Rendőrkapitányság Ügyeletét kérném szépen.

Operátor: És milyen ügyben?

Panaszos: Lakásfoglalással kapcsolatban rendőri intézkedésre van szükség.

Operátor: Jó, akkor tessék mondani...

Panaszos:... SÜRGŐS...

Operátor: ... és hol van? Budapest?

Panaszos: (a panaszos bediktálja a lakás címét, de a panaszos nem tudja pontosan a lakás számát)

Operátor: Jó lenne, ha pontosan tudná a házszámot, mert a kettő nem ugyanaz...

Panaszos: Egy épület, akkor valószínűleg a 43-as lesz, 10. emelet 60.

Operátor: 10. emelet 60?

Panaszos: Igen.

Operátor: És mi történt pontosan?

Panaszos: Ne haragudjon, az én telefonomról beszélünk... nem kellene a rendőrrel megbeszélni ott a helyszínen? Lakásfoglalással kapcsolatban kint van a...

Operátor: NEM.

Panaszos: ... kint van az APEH, kint vannak a tulajdonosok, itt nagy probléma van, küldjenek rendőrt ez a lényeg, jó?! Ha valami problémájuk van hívjanak vissza, vagy keressenek ott a helyszínen.

Operátor: Uram. Ez nem így megy.

Panaszos: Miért nem?

Operátor: Mert...

Panaszos: (az operátorba fojtva a szót)... mert maguknál semmi nem megy így, igaz? (itt már felháborodott hangnemben felelősségre és kérdőre vonja az operátort)

Operátor: Ha tesz egy bejelentést, akkor mondja el mi történt, miért kér rendőri intézkedést.

Panaszos: Elmondtam világosan, lakásfoglalás végett.

Operátor: Jó, és azon belül?

Panaszos: (kiabálva) Mit azon belül? Mit akar? Egy ügyiratot felolvassak magának?

Operátor: Jó uram... kérem, nyugodjon meg. Kérem, normálisan beszéljen velem.

Panaszos: Akkor... jogtalan lakásfoglalás... akkor így, jó?!

Panaszos: Halló?!

Operátor: Jó. Hogy lehet bejutni a lépcsőházba?

Panaszos: Hát... a telefonszámomat mondom... és a panaszos vagyok.

Operátor: Jó. És, akkor amiről most hív, ez milyen szám?

Panaszos: Nem tudom, most arról beszélek, nem tudom megnézni.

Operátor: Hát jó, csak ez nem az a telefonszám.

Panaszos: Akkor...

Operátor: Ez két különböző szám.

Panaszos: Akkor azon a telefonszámon hívjon, amit elmondtam. Jó?! Ott van kint az APEH is, legyen szíves intézkedni.

Operátor: Jó. És ön hol lesz?

Panaszos: Ugyanott.

Operátor: Ott lesz ön is. A lépcsőházba be tudnak jutni valahogy a rendőrök?

Panaszos: Ööööö... majd, ha megcsöngetnek, akkor rögtön lemegyünk, vagy felengedjük őket, vagy valamit.

Operátor: És kapucsengő esetleg nincs?

Panaszos: Van. van. Sz. D. van kiírva.

Operátor: Jó, akkor fogunk intézkedni.

Panaszos: Visz' hallásra.

Operátor: Viszont hallásra.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

1) A Testület először azt vizsgálta, hogy kiterjed-e a panasz valamennyi részére a hatásköre.

A panaszos beadványában sérelmezte, hogy annak ellenére, hogy a rendőrség megjelent a bejelentés helyszínen még sem intézkedett, sőt közrejátszott abban, hogy a tudta és beleegyezése nélkül bemenjenek idegen személyek a lakásába. Álláspontja szerint a rendőröknek intézkednie kellett volna, ennek ellenére rossz és szakszerűtlen tájékoztatást adtak neki annak kapcsán, hogy ügyével forduljon a bírósághoz. Kifogásolja azt is, hogy a tájékoztatás kapcsán a kapitányságon az egyik rendőr azt mondta neki, hogy tőrnie kellett volna azt, hogy bemenjenek a lakásba, hiszen ez olyan, hogy „ha a feleségem odahív valakit kávéra, akkor azt én köteles vagyok eltűrni” alapú dolog. A panaszos véleménye szerint a NAV bűncselekményt követett el a sérelmére, kérelmezi a NAV eljárásnak a megismétlését érvénytelenségre hivatkozással és mivel nem tulajdonosa a lakásnak véleménye szerint nem is kellene vagyonszerzési illetéket fizetnie.

A Testület hatáskörével kapcsolatban hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére, amely szerint azon rendőri intézkedéseket és mulasztásokat vizsgálhatja, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegosztatás stb.) tekintetében van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fenti rendelkezésekből kitűnik, hogy a Testületnek nem áll módjában a NAV eljárását felülvizsgálni, az egyes elvégzett eljárási cselekmények érvényessége kérdésében állást foglalni, így nem kezdeményezheti a szemle és/vagy a NAV teljes eljárásának a megismétlését. Emellett kiderült a fenti hatásköri rendelkezésekből, hogy a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben sem, hogy a NAV bűncselekményt követett-e el a panaszos sérelmére, avagy sem.

A fentiekben kifejtettekre tekintettel a Testület hatáskör hiányában nem vizsgálhatja azt meg, hogy a NAV valóban követett-e el bűncselekményt a panaszos sérelmére. Emellett nem vizsgálhatja felül a NAV eljárását, nem ismételtetheti meg a panaszossal szemben megindult NAV eljárást, vagy annak bizonyos eljárási cselekményeit.

Ellenben a Testület, hatáskörének birtokában vizsgálhatja azt, hogy a rendőrök eleget tettek-e az intézkedési kötelezettségüknek és azt is, hogy valóban rossz és szakszerűtlen volt-e az a tájékoztatás, amelyet a panaszosnak adtak.

IV.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszos Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület megvizsgálta a rendőrség mulasztására vonatkozó panaszosi kifogást, amellyel kapcsolatban az alábbi megállapításokat tette.

A panaszos beadványában előadta, hogy telefonon, a 112-es segélyhívószámon tett bejelentést, amelyben elmondta, hogy jogtalan lakásfoglalás történik a lakásánál, ahol jelen vannak a lakás tulajdonosa és a NAV alkalmazottai. A panaszos rendőri intézkedést kért a helyszínre, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint olyan személyek vesznek részt az eljárásban, akik arra nem jogosultak, ezért kért rendőri intézkedést. A panaszos, amikor odaért a helyszínre, akkor azt tapasztalta, hogy valaki beengedte a NAV munkatársakat és a rendőrséget is. Véleménye szerint a rendőrség mulasztást követett el azzal, hogy annak ellenére, hogy értesítette őket nem akadályozták meg olyan személyek behatolását a lakásába, akikről ő nem tudott, nekik azt nem engedte meg. Ezen jogellenes cselekményt a rendőrség nemhogy megakadályozta volna, hanem közrejátszott a végrehajtásában.

A rendőrség tájékoztatása szerint a 112-es telefonszámra a panaszos azzal a tartalommal tett bejelentést, hogy jogtalan lakásfoglalás zajlik, amelynek megakadályozására kér rendőri segítséget. 2014. július 8-án a panaszos 10 óra 54 perckor indított segélyhívást (amely a

rendelkezésre álló hangfelvétel szerint 2 perc 29 másodperc hosszú), ezt követően 11 óra 3 perckor a helyszínre irányított a BRFK TIK egy egységet, akik 11 óra 10 perckor jelentek meg a bejelentésben megjelölt helyszínen. A lakásnál a rendőrök megállapították egy NAV munkatárs és M. B. személyazonosságát, meghallgatták őket. A meghallgatások során kiderült, hogy M. B. a panaszos testvérének a lánya, aki meghatalmazás alapján jogosult apja képviselőjére a NAV előtti eljárásban. A NAV munkatárs tájékoztatta a rendőröket arról, hogy folyamatban lévő hagyatéki eljárás keretében az ingatlan értékének a megállapítása iránt tart helyszíni szemlét, amely esedékességéről a panaszost kb. 1 hónappal az időpont előtt, írásban tájékoztatták. Kis idő elteltével jelent meg a helyszínen a panaszos, akit a rendőrség igazoltatott, meghallgatott. A rendőrök a tényállást felderítve megállapították, hogy magánjogi természetű vitás helyzet van a panaszos és a NAV között, amely vonatkozásában tájékoztatták a panaszost, hogy jogvitáját polgári peres úton, polgári bíróság előtt érvényesítheti a bírósággal szemben. Az intézkedés 11 óra 47 perckor véget ért, a rendőrök távoztak a helyszínről.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A (2) bekezdés előírja, hogy a magánérdek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége megghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. A (3) bekezdés szerint a segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.

A rendőrség és a panaszos által elmondottak szinte valamennyi történeti tényállási elem tekintetében egyeznek. A panaszos beadványában előadta, hogy valóban hagyatéki eljárás van folyamatban, amelybe az illeték megállapítása miatt a NAV is be van vonva. A panaszos és a rendőrség állításai egybecsengenek tekintetben, hogy a panaszos a 112-es segélyhívószámon keresztül kért a helyszínre rendőri intézkedést; a rendőrök hamarabb megjelentek a helyszínen, mint a panaszos; a rendőrség a helyszínen meghallgatta az ott tartózkodó személyeket; majd amikor kiderült, hogy magánjogi jogvitáról van szó, akkor tájékoztatta a panaszost, hogy hatáskör hiányra figyelemmel nem tudnak intézkedni. A panaszos és a rendőrség is úgy nyilatkozott, hogy erről később a kerületi kapitányságon is tájékoztatták a panaszost úgy, hogy sérelmével a bírósághoz kellene fordulnia, hiszen a rendőrségnek nem áll módjában hatáskör hiány miatt intézkedni.

A Testület rendelkezésére bocsátott dokumentumokból és nyilatkozatokból kiderül, hogy a panaszos 10 óra 54 perckor hívta fel a 112-es segélyhívószámot, ahol közel 3 percet kommunikált az operátorral. A beszélgetés során megadta a nevét, mobiltelefonszámát és a lakás címét, ahová a rendőri intézkedést kérte azért, mert véleménye szerint jogtalan lakásfoglalásra került sor. A 112 legkorábban 10 óra 57 perckor értesítette a rendőrséget. A BRFK TIK 11 óra 3 perckor irányított egy egységet a bejelentés helyszínére, azaz 6 perc elteltével, szinte azonnal intézkedett a rendőrség a bejelentésben foglaltak felderítése érdekében. A helyszínre 11 óra 10 perckor érkezett meg a két rendőrijárórból álló egység, azaz a küldésük után 7 perccel már a helyszínen voltak. A panaszos csak ezt követően jelent meg a

helyszínen. A rendőrség igazoltatta a kikerkezésükkor a helyszínen tartózkodó NAV alkalmazottat és M. B-t, meghallgatta őket. Amikor a panaszos a helyszínre megérkezett, akkor őt is igazoltatták és meghallgatták az esettel kapcsolatban. Amikor a rendőrök számára nyilvánvalóvá vált, hogy a panaszos a magánjog körébe tartozó igényével kapcsolatban fogalmazott meg kifogásokat, akkor a rendőrök a közérdek hiányára tekintettel tájékoztatták a panaszost, hogy sérelme polgári peres eljárás keretében érvényesíthető a NAV-val szemben, polgári bíróság előtt. Ezt követően, a TIK értesítése után 11 óra 47 perckor távoztak a helyszínről a rendőrök, azaz összesen 37 percet tartózkodtak a helyszínen. Ennek során felderítették a bejelentés valóság alapját, meghallgatták az ott jelenlévőket és amikor nyilvánvalóvá vált, hogy hatáskör hiányára figyelemmel nem áll módjukban intézkedni, akkor erről tájékoztatták a panaszost. Ezt a tényt a panaszos beadványában elismerte, hiszen pont ezt kifogásolja, hogy miért nem intézkedett a rendőrség, miért tartozik az ő ügye bíróság hatáskörébe.

A fentiekben kifejtettek tekintettel, a Testület arra a megállapításra jutott, hogy a panaszos a polgári jog hatáskörébe tartozó kérdések tekintetében szenvedhetett vélt, vagy valós sérelmet, amely a magánjog körébe tartozó jogkérdés, amelyről a rendőrségnek nem áll hatáskörében döntést hoznia. A panaszos és a NAV közötti érdekellentét, az illeték kirovása tárgyában bár közjogi kérdés, mégis arra külön jogszabály rendelkezései irányadók (elsősorban az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény, az abban nem szabályozott kérdésekben pedig, szubszidiárius jelleggel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény), az abban foglalt kérdésekben, hatáskör hiányában a rendőrség nem foglalhat állást. A panaszos által a rendőrség tudomására hozott sérelmek vonatkozásában a rendőrség az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezései szerint csak annyit tehetett meg, hogy megfelelően tájékoztatja a panaszost a rendelkezésre álló jogszabályi lehetőségekről, az igényérvényesítés módjairól, amelyet jelen esetben a rendőrség végrehajtott.

Erre figyelemmel sem a rendőrségnek, sem pedig a Testületnek nem tartozik a hatásköri szabályai közé, hogy a magánjog területére tartozó kérdésben állást foglaljon, így a Testület jelen ügy kapcsán azt tudta értékelni, hogy a rendőrök eleget tettek-e intézkedési kötelezettségüknek.

A telefonos bejelentés intézkedési kötelezettséget keletkeztetett a rendőrség oldalán, amely hatására, rövid időn (kb. 7 perc) belül a helyszínre érkeztek a rendőrök. A helyszínen tapasztaltak és a kapott információk birtokában tájékoztatták arról a panaszost, hogy a polgári jog körébe tartozó jogvitáját a polgári bíróság tudja elbírálni, ők az adott ügyben további, érdemi cselekményt nem tehetnek. A panaszos ezt a kijelentést nem akarta tudomásul venni, hiszen álláspontja szerint az ő tudta, beleegyezése nélkül engedtek be személyeket a lakásába, amelyet a rendőrség nemhogy megakadályozott volna, hanem ahhoz hozzájárult. A rendőrség ismételt, hatáskör hiányról szóló tájékoztatását a panaszos nem vette tudomásul, így bement az intézkedés végeztével a kerületi rendőrkapitányságra, ahol szintén ugyanezt a tájékoztatást adták neki.

A Testület véleménye szerint, az adott helyzetben, a helyszín észleltek és a rendőrségnek a helyszínen tartózkodók által előadottak szerint a rendőrség kellő jogszabályi felhatalmazás alapján járt el; további érdemi cselekmény foganatosítására nem lett volna jogosult, hiszen a kérdés megítélése nem tartozik a rendőrség hatáskörébe. A rendőrség polgári jogi jogviszony jogosságáról nem foglalhat állást, nem dönthet el a polgári jog körébe tartozó jogvitát. Ezek vonatkozásában az általános rendőrségi segítségnyújtásra vonatkozó

szabályok szerint tájékoztatást nyújthat, amelyet jelen ügy kapcsán a rendőrség meg is tett. Így ezen körülményekre tekintettel a rendőrséget nem terheli mulasztás, hiszen a bejelentés hatására megjelent a helyszínen, valamint felderítette azt a tényállást, amely alapján megállapította hatáskörének hiányát, így emiatt megadta a panaszosnak a szükséges felvilágosítást. A hatályos jogszabályi rendelkezésekre tekintettel a rendőrségnek további cselekmények elvégzése nem állt módjában.

A fentiekben kifejtettek szerint a rendőrséget nem terheli mulasztás, hiszen eleget tett intézkedési kötelezettségének, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

2) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrség rossz és szakszerűtlen tájékoztatást adott neki, hiszen véleménye szerint a helyszínen tartózkodó rendőröknek intézkedniük kellett volna és nem pedig arra hivatkozással kellett volna azt mondaniuk, hogy nem intézkednek, mert magánérdek áll fent. A panaszos emellett azt is sérelmezte, hogy a kapitányságon is ugyanilyen tartalmú, téves tájékoztatást adtak neki, sőt azt mondták neki, hogy köteles volt eltérni azt, hogy bemenjenek a lakásába, mert ez olyan, hogy „ha a feleségem odahív valakit kávéra, akkor azt én köteles vagyok eltérni”.

A rendőrség tájékoztatása szerint, ahogy meggyőződtek a helyszínen arról, hogy a továbbiakban nem tudnak érdemi cselekményeket foganatosítani, tájékoztatták a panaszost arról, hogy jogvitája – tekintettel arra, hogy nem közérdekű – nem tartozik a rendőrség hatáskörébe, hiszen egy magánjogi természetű jogvitával polgári peres eljárás keretében csakis bírósághoz fordulhat a panaszos. Ezt nem akarta elfogadni a helyszínen sem a panaszos, így bement a kapitányságra, ahol valóban a fentebbi félmondattal kívánta meg a járőrök vezetője szemléltetni és így megérteni a panaszossal, hogy jelen esetben el kellett térnie azt, hogy bemenjenek a lakásába. Egyéb sérelmével kapcsolatban, mivel az magánjogi csakis a bírósághoz fordulhat, abban a rendőrség nem tud segítséget nyújtani.

A Testület visszahivatkozik az előző pontban kifejtett jogszabályi hivatkozásokra és érvelésére és figyelembe véve azt, hogy kimondta azt, hogy a rendőrség eleget tett intézkedési kötelezettségének és ezáltal nem terheli mulasztás, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

A Testület véleménye szerint a rendőrség más tartalmú tájékoztatást nem adhatott a panaszosnak, hiszen jelen esetben hatáskör hiány miatt nem végezhetett el további érdemi cselekményeket, csak a megfelelő tartalmú tájékoztatást volt köteles megadni, amelynek eleget tett. A Testület megállapítása szerint a tájékoztatás tartama a magánjogi jogvita jellegére és a jogérvényesítés fórumára terjed ki. A panaszos nem is ezt kifogásolta, hanem továbbra is ahhoz ragaszkodott, hogy a rendőrség járjon el az ügyben. A rendőrség más tartalmú tájékoztatást nem nyújthatott, hiszen annak során figyelembe vette a helyszínen tapasztaltakat, előadottakat és ezekre figyelemmel csakis arra a következtetésre juthatott, hogy hatáskörének hiányában nem járhat el, viszont a panaszos a magánjogi igényével polgári peres úton, bírósághoz fordulhat.

Tekintettel a fentiekben kifejtettekre a Testület úgy határozott, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga a rendőrség által nyújtott tájékoztatás kapcsán.

V.

A Testület vizsgálata során megállapította, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga a rendőrség mulasztására vonatkozó kifogása kapcsán, hiszen a rendőrség eleget tett intézkedési kötelezettségének. Szintén nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga a rendőrség által nyújtott tájékoztatás kapcsán.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2015. február 26.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET